

Richtsnoeren voor het governancesysteem

Richtsnoeren voor het governancesysteem

1. Inleiding

- 1.1. Ingevolge artikel 16 van Verordening (EU) 1094/2010 van 24 november 2010 (hierna: "Eiopa-verordening" of "de Verordening")¹ vaardigt Eiopa aan de bevoegde nationale autoriteiten gerichte richtsnoeren uit over de te volgen werkwijze in de voorbereidingsfase in aanloop naar de toepassing van Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (de Solvabiliteit II-richtlijn)².
- 1.2. Deze richtsnoeren zijn gebaseerd op de artikelen 40 tot en met 49, artikel 93, artikel 132 en artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn.
- 1.3. Bij gebrek aan voorbereidende richtsnoeren kunnen Europese bevoegde nationale autoriteiten zich genoodzaakt zien om nationale oplossingen te ontwikkelen om te zorgen voor een degelijk, risicogebaseerd toezicht. In plaats van een consistent en convergerend toezicht in de EU komen dan mogelijk verschillende nationale oplossingen tot stand, wat nadelig is voor een goede werking van de interne markt.
- 1.4. Het is van cruciaal belang dat bij de voorbereiding van Solvabiliteit II een consistente en convergerende aanpak wordt gevolgd. Deze richtsnoeren moeten worden gezien als voorbereidend werk voor Solvabiliteit II, door voor een aantal kernelementen van Solvabiliteit II voorbereidingen te bevorderen. Hiermee moet worden gezorgd voor een gezonde bedrijfsvoering van ondernemingen en dat toezichthouders over voldoende informatie beschikken. Deze elementen zijn het governancesysteem, met inbegrip van het riskmanagementsysteem en een prospectieve beoordeling van de eigen risico's (gebaseerd op de principes van de beoordeling van het eigen risico en de solvabiliteit (*Own Risk and Solvability Assessment, ORSA*), het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model, en het aanleveren van informatie aan de bevoegde nationale autoriteiten.
- 1.5. Een tijdige voorbereiding is van essentieel belang om zeker te stellen dat ondernemingen en bevoegde nationale autoriteiten, op het moment dat Solvabiliteit II volledig van toepassing is, goed voorbereid zijn en in staat om het nieuwe systeem toe te passen. Met het oog hierop wordt van de bevoegde nationale autoriteiten verwacht dat zij met de ondernemingen een intensieve dialoog voeren.
- 1.6. Als onderdeel van de voorbereiding op de tenuitvoerlegging van Solvabiliteit II moeten de bevoegde nationale autoriteiten vanaf 1 januari 2014 de in dit

¹ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48-83.

² PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1-155.

document vervatte richtsnoeren invoeren, zodat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen de passende maatregelen nemen met het oog op volledige implementatie van Solvabiliteit II.

- 1.7. De bevoegde nationale autoriteiten moeten Eiopa eind februari van elk jaar voor het voorafgaande jaar een voortgangsverslag sturen over de toepassing van deze richtsnoeren. De deadline voor het eerste verslag is 28 februari 2015, voor de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014.
- 1.8. Deze richtsnoeren bevatten richtsnoeren voor de toepassing van het "prudent person"-beginsel. Er wordt van de bevoegde nationale autoriteiten verwacht dat zij erop toezien dat ondernemingen in de voorbereidingsperiode al rekening houden met dit beginsel, naast en in aanvulling op het stelsel van wettelijk vastgelegde kwantitatieve beperkingen dat onder het huidige toezichtsregime geldt. Daarnaast wordt van de bevoegde nationale autoriteiten verwacht dat zij erop toezien dat de ondernemingen in de loop van de interimperiode de nodige voortgang boeken met de invoering van alle vereiste governance-elementen in relatie tot beleggingen. Dat betekent niet dat ondernemingen hun beleggingsportefeuille al in de interimperiode zo moeten aanpassen als zij nodig zouden achten op het moment dat het Solvabiliteit II-regime volledig van toepassing is.
- 1.9. De richtsnoeren betreffende de actuariële functie bevatten verwijzingen naar kapitaalvereisten en technische voorzieningen. Deze verwijzingen moeten worden gezien als verwijzingen naar de eisen van Solvabiliteit II. Een overgroot deel van de taken van de actuariële functie hebben betrekking op de coördinatie van technische voorzieningen onder Solvabiliteit II. Gedurende de voorbereidingsperiode zijn die taken met name van belang voor het verstrekken van interiminformatie aan de bevoegde nationale autoriteiten. Er is in deze periode nog geen volledig kader voor de waardering van technische voorzieningen. Uitsluitend en alleen voor de indiening van informatie aan de toezichthoudende autoriteit zal dat kader later worden verschaft.
- 1.10. In overeenstemming met de Solvabiliteit II-richtlijn wordt van de bevoegde nationale autoriteiten verwacht dat zij erop toezien dat deze richtsnoeren worden toegepast op een wijze die proportioneel is aan de aard, omvang en complexiteit van de risico's die verbonden zijn met de werkzaamheden van de verzekerings- of herverzekeringsonderneming. Het proportionaliteitsbeginsel komt al in de richtsnoeren tot uitdrukking doordat dit beginsel erin is verankerd.
- 1.11. De bevoegde nationale autoriteiten moeten de richtsnoeren zowel op individuele verzekeringsondernemingen als, mutatis mutandis, op groepsniveau toepassen. Daarnaast moeten de bevoegde nationale autoriteiten groepsspecifieke richtsnoeren toepassen.

1.12. Voor de toepassing van deze richtsnoeren is de volgende definitie geformuleerd:

- "de verantwoordelijke entiteit" als bedoeld in de groepsspecifieke richtsnoeren: "de entiteit die verantwoordelijk is voor de naleving van de governancevereisten op groepsniveau".

1.13. Deze richtsnoeren gelden vanaf 1 januari 2014.

Afdeling I: Algemene bepalingen voor voorbereidende richtsnoeren

Richtsnoer 1- Algemene bepalingen voor richtsnoeren

- 1.14. De bevoegde nationale autoriteiten moeten de nodige stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat vanaf 1 januari 2014 de onderhavige richtsnoeren voor het governancesysteem worden toegepast.
- 1.15. De bevoegde nationale autoriteiten moeten erop toezien dat verzekerings- en herverzekeringsondernemingen en -groepen de nodige stappen ondernemen om:
- a) in overeenstemming met de Solvabiliteit II-richtlijn een effectief governancesysteem op te zetten dat zorgt voor een gezonde en prudente bedrijfsvoering;
 - b) een effectief riskmanagementsysteem op te zetten dat bestaat uit strategieën, processen en rapportageprocedures die nodig zijn om op individueel en geaggregeerd niveau de risico's waaraan zij blootstaan of blootgesteld zouden kunnen worden, alsook de onderlinge afhankelijkheden en relaties daartussen, voortdurend te onderkennen, te meten, te bewaken, te beheren en te rapporteren;
 - c) te voorzien in kwalitatieve informatie die de bevoegde nationale autoriteiten in staat stelt de kwaliteit van het governancesysteem te evalueren.

Richtsnoer 2 - Voortgangsverslag aan Eiopa

- 1.16. De bevoegde nationale autoriteiten moeten Eiopa uiterlijk eind februari van elk jaar een voortgangsverslag sturen over de toepassing van deze richtsnoeren in het voorafgaande jaar. De uiterste termijn voor het eerste verslag is 28 februari 2015, voor de periode van 1 januari 2014 tot en met 31 december 2014.

Afdeling II: Governancesysteem

Hoofdstuk I: Algemene governancevereisten

Richtsnoer 3 - Het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichhoudend orgaan (AMSB)

- 1.17. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichhoudend orgaan van de onderneming een passende interactie heeft met de door dat orgaan ingestelde comités, alsook met het senior management en met andere personen binnen de onderneming die een sleutelfunctie vervullen, waarbij deze proactief om informatie wordt gevraagd en waarbij die informatie zo nodig op de proef wordt gesteld.

- 1.18. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verantwoordelijke entiteit, een passende interactie heeft met de bestuurlijke, beleidsbepalende of toezichthoudende organen van alle andere entiteiten binnen de groep, waarbij in het geval van zaken die gevolgen kunnen hebben voor de groep, proactief om informatie wordt gevraagd en waarbij de besluitvorming over zaken die van invloed kunnen zijn op de groep op de proef wordt gesteld.

Richtsnoer 4 – Organisatorische en operationele structuur

- 1.19. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming beschikt over een organisatorische en operationele structuur gericht op het ondersteunen van haar strategische doelstellingen en activiteiten. Wanneer zich veranderingen voordoen in de strategische doelstellingen of activiteiten van de onderneming of in het voor de onderneming relevante ondernemingsklimaat, moeten dergelijke structuren binnen een redelijke termijn aan die veranderingen kunnen worden aangepast.
- 1.20. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verantwoordelijke entiteit, beoordeelt welke gevolgen veranderingen in de structuur van de groep hebben voor de duurzame financiële positie van de betrokken entiteiten en tijdig de noodzakelijke aanpassingen doorvoert.
- 1.21. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien, om ervoor te zorgen dat passende maatregelen worden genomen, dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verantwoordelijke entiteittoereikende kennis heeft van de organisatorische inrichting van de groep, het bedrijfsmodel van de verschillende entiteiten, de banden en relaties die tussen de entiteiten bestaan, en de risico's die voortvloeien uit de structuur van de groep.

Richtsnoer 5 - Sleutelfuncties

- 1.22. Overeenkomstig de artikelen 44, 46, 47 en 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming de volgende sleutelfuncties naar behoren inricht: riskmanagementfunctie, compliancefunctie, interneauditfunctie en actuariële functie.
- 1.23. Overeenkomstig de artikelen 44, 46, 47, 48 en 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit de volgende sleutelfuncties naar behoren inricht: riskmanagementfunctie, compliancefunctie, interneauditfunctie en actuariële functie.

Richtsnoer 6 – Besluitvorming

- 1.24. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming ervoor zorgt dat ten minste twee personen de onderneming daadwerkelijk besturen. Dit betekent dat bij elk belangrijk besluit van de onderneming ten minste twee personen die de onderneming daadwerkelijk besturen betrokken moeten zijn geweest voordat het besluit wordt uitgevoerd.

Richtsnoer 7 - Documenteren van besluiten die op het niveau van het AMSB worden genomen

- 1.25. Overeenkomstig artikel 41 en artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming besluiten die worden genomen op het niveau van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan naar behoren documenteert. Uit deze besluitvormingsdocumenten moet blijken hoe de informatie uit het riskmanagementsysteem in de besluitvorming is meegenomen.

Richtsnoer 8 - Interne evaluatie van het governancestelsel

- 1.26. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming de reikwijdte en frequentie van de interne evaluaties van het governancestelsel bepaalt, waarbij rekening wordt gehouden met de aard, omvang en complexiteit van de activiteiten, zowel op het niveau van individuele ondernemingen als op het niveau van de groep, alsook met de structuur van de groep.
- 1.27. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de reikwijdte, bevindingen en conclusies van de evaluatie naar behoren worden gedocumenteerd en aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming worden gerapporteerd. Adequate terugkoppeling is nodig om ervoor te zorgen dat vervolgacties worden genomen en vastgelegd.

Richtsnoer 9 – Beleidslijnen

- 1.28. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming alle als onderdeel van het governancestelsel vereiste beleidslijnen zowel onderling met elkaar in overeenstemming brengt alsook met de ondernemingsstrategie. In elke beleidslijn moet een duidelijke omschrijving worden gegeven van ten minste:
- a) de met de beleidslijnen nagestreefde doelstellingen;
 - b) de taken die moeten worden uitgevoerd en de persoon of functie die daarvoor verantwoordelijk is;
 - c) de processen en rapportageprocedures die moeten worden toegepast; en

- d) de verplichting van de desbetreffende organisatorische eenheden om de personen die verantwoordelijk zijn voor de riskmanagement-, de interneaudit-, de compliance- en de actuariële functie, in kennis te stellen van alle relevante feiten die nodig zijn voor de uitvoering van hun taken.

1.29. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat in schriftelijk vastgelegde beleidslijnen waarin de sleutelfuncties aan de orde komen, ook wordt ingegaan op de positie van de personen die de betreffende functies vervullen, hun rechten en bevoegdheden.

Richtsnoer 10 - Noodplannen

1.30. Overeenkomstig artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming de risico's identificeert waarvoor noodplannen moeten worden opgesteld, die terreinen beslaan waarop zij zichzelf kwetsbaar acht, , en deze noodplannen regelmatig evalueert, bijwerkt en test.

Hoofdstuk II: Deskundig en betrouwbaar

Richtsnoer 11 – Deskundigheidsvereisten

1.31. Overeenkomstig artikel 42 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming ervoor zorgt dat personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen, met inbegrip van leden van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan, 'deskundig' zijn, en dat daarbij rekening wordt gehouden met de respectieve taken die aan individuele personen zijn toegekend, een en ander om passende diversiteit in kwalificaties, kennis en relevante ervaring te waarborgen, zodat de onderneming professioneel wordt bestuurd en er op professionele wijze toezicht op wordt gehouden.

1.32. Overeenkomstig artikel 42 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming waarborgt dat de leden van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan gezamenlijk beschikken over geschikte kwalificaties, ervaring en kennis met betrekking tot ten minste

- a) verzekerings- en financiële markten;
- b) ondernemingsstrategieën en bedrijfsmodellen;
- c) governancesysteem;
- d) financiële en actuariële analyses; en
- e) regelgevingskader en -vereisten.

Richtsnoer 12 - Betrouwbaarheidsvereisten

1.33. Overeenkomstig artikel 42 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming bij het beoordelen of een persoon 'betrouwbaar' is, daarbij tevens een beoordeling van de eerlijkheid

en financiële soliditeit van die persoon betreft, een en ander op basis van relevante bewijsmiddelen over hun karakter, persoonlijk gedrag en gedrag bij de uitoefening van activiteiten binnen een onderneming, waaronder begrepen informatie over criminele, financiële en toezichtsaspecten, ongeacht de jurisdictie. Of een delict is verjaard, is afhankelijk van het nationaal recht of de nationale praktijk.

Richtsnoer 13 - Beleidslijnen en procedures inzake de deskundigheid en betrouwbaarheid

- 1.34. Overeenkomstig de artikelen 41 en 42 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming beschikt over een beleidslijn inzake deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten waarin ten minste het volgende staat beschreven:
- a) de procedure voor het beoordelen van de deskundigheid en betrouwbaarheid van personen die de onderneming daadwerkelijk besturen of andere sleutelfuncties vervullen, zowel bij de selectie voor de specifieke positie als doorlopend tijdens het dienstverband;
 - b) de situaties die aanleiding geven voor een herbeoordeling van de deskundigheids- en betrouwbaarheidsvereisten; en
 - c) de deskundigheids- en betrouwbaarheidsprocedures voor het beoordelen van overig relevant personeel dat niet onderworpen is aan de vereisten van artikel 42 van de Solvabiliteit II-richtlijn, volgens interne normen, zowel bij de selectie voor de specifieke positie als doorlopend tijdens het dienstverband.

Richtsnoer 14 - Uitbesteding van sleutelfuncties

- 1.35. Overeenkomstig de artikelen 42 en 49 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming de deskundigheids- en betrouwbaarheidsprocedures toepast bij de beoordeling van personen die door een dienstverlener of sub-dienstverlener te werk zijn gesteld voor het uitvoeren van een uitbestede sleutelfunctie.
- 1.36. Overeenkomstig de artikelen 42 en 49 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming binnen de onderneming een persoon aanstelt met algehele verantwoordelijkheid voor de uitbestede sleutelfunctie en dat die persoon deskundig en betrouwbaar is en beschikt over voldoende kennis van en ervaring met de uitbestede sleutelfunctie om de prestaties en resultaten van de dienstverlener op de proef te kunnen stellen.

Hoofdstuk III: Riskmanagement

Richtsnoer 15 - Rol van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan binnen het riskmanagementsysteem

- 1.37. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming de eindverantwoordelijkheid heeft voor de effectiviteit van het riskmanagementsysteem, het vaststellen van de risicobereidheid en de algemene risicotolerantielimieten van de onderneming, en voor het goedkeuren van de overkoepelende strategieën en beleidslijnen voor riskmanagement.
- 1.38. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de verantwoordelijke entiteit, verantwoordelijk is voor de effectiviteit van het riskmanagementsysteem van de hele groep. Dit riskmanagementsysteem omvat ten minste:
- a) de strategische besluiten en beleidslijnen betreffende riskmanagement op groepsniveau;
 - b) de definitie van de risicobereidheid en algemene risicotolerantielimieten van de groep; en
 - c) het onderkennen, meten, beheren, monitoren en rapporteren van risico's op groepsniveau.
- 1.39. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit ervoor zorgt dat bedoelde strategische besluiten en beleidslijnen in overeenstemming zijn met de groepsstructuur, de omvang en de specifieke kenmerken van de entiteiten binnen de groep. Zij moet er ook voor zorgen dat de specifieke activiteiten, die materieel zijn, en daarmee verband houdende risico's van elke entiteit in de groep zijn afgedekt, en dat die entiteit er bovendien voor zorgt dat een geïntegreerd, consistent en efficiënt riskmanagement van de groep is ingevoerd.

Richtsnoer 16 - Beleidslijn inzake riskmanagement

- 1.40. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming een beleidslijn inzake riskmanagement vaststelt die ten minste:
- a) de risicocategorieën en de methoden voor het meten van risico's definieert;
 - b) omschrijft hoe de onderneming elke relevante risicocategorie, elk risicogebied en elke potentiële aggregatie van risico's beheert;

- c) het verband beschrijft tussen de beoordeling van de algehele solvabiliteitsbehoeften, die is vastgesteld bij de prospectieve beoordeling van de eigen risico's van de onderneming (op basis van de ORSA-principes), de wettelijke kapitaalvereisten en de risicotolerantielimieten van de onderneming;
- d) de risicotolerantielimieten voor alle relevante risicocategorieën vaststelt, overeenkomstig de algehele risicobereidheid van de onderneming; en
- e) de frequentie en inhoud beschrijft van regelmatige stresstests en de situaties beschrijft die een ad-hocstresstest rechtvaardigen.

Richtsnoer 17 - Riskmanagementfunctie: algemene taken

- 1.41. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming de riskmanagementfunctie verplicht om het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan te rapporteren over risico's die als potentieel materieel zijn geïdentificeerd. De riskmanagementfunctie moet ook rapporteren over andere specifieke risicogebieden, zowel op eigen initiatief als op verzoek van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan.
- 1.42. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit ervoor zorgt dat het risicobeleid in de hele groep consistent wordt toegepast.

Richtsnoer 18 – Beleidslijn met betrekking tot het beheer van verzekeringstechnisch risico en reserveringsrisico

- 1.43. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming in de beleidslijn voor riskmanagement ten aanzien van het verzekeringstechnische risico en het reserveringsrisico ten minste het volgende opneemt:
- a) de verschillende soorten verzekeringsactiviteiten die de onderneming uitoefent en de kenmerken ervan, zoals het soort verzekeringsrisico dat de onderneming bereid is te aanvaarden;
 - b) de wijze waarop de toereikendheid van de premie-inkomsten ter dekking van verwachte schaden en kosten wordt gewaarborgd;
 - c) het identificeren van de risico's die voortvloeien uit de verzekeringsverplichtingen van de onderneming, met inbegrip van ingebouwde opties en gegarandeerde afkoopwaarden die in haar producten zijn opgenomen;
 - d) hoe de onderneming bij het proces van het ontwikkelen van een nieuw verzekeringsproduct en de berekening van premies rekening houdt met beleggingsbeperkingen; en

- e) hoe de onderneming bij het proces van het ontwikkelen van een nieuw verzekeringsproduct en de berekening van premies rekening houdt met herverzekering of andere risicolimiteringstechnieken.

Richtsnoer 19 – Beleidslijn met betrekking tot het beheer van operationeel risico

1.44. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming in haar riskmanagementbeleidslijn ten aanzien van operationele risico's ten minste het volgende opneemt:

- a) het vaststellen van de operationele risico's waaraan de onderneming is of kan worden blootgesteld en de beoordeling van de wijze waarop die risico's kunnen worden gemitigeerd;
- b) activiteiten en interne processen voor het beheer van operationele risico's, waaronder het IT-systeem ter ondersteuning van die activiteiten en interne processen; en
- c) risicotolerantielimieten voor de belangrijkste operationele risicogebieden van de onderneming.

1.45. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming beschikt over processen voor het vaststellen, analyseren en rapporteren van voorvallen met een operationele risicocomponent. Daarvoor moet de onderneming een proces inrichten voor het registreren en monitoren van dergelijke voorvallen met een operationele risicocomponent.

1.46. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming voor het beheer van operationele risico's een geschikt aantal stress-scenario's ontwikkelt en analyseert. Deze -scenario's zijn ten minste gebaseerd op de volgende benaderingen:

- a) het falen van een sleutelproces, of het wegvallen van sleutelpersoneel of een sleutelfunctie; en
- b) het optreden van onvoorziene externe gebeurtenissen.

Richtsnoer 20 – Beheer en documentatie van limiteringsrisicolimiteringstechnieken

1.47. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming ten behoeve van een juist gebruik van herverzekering en andere risicolimiteringstechnieken, alle toegepaste risicolimiteringstechnieken op hun effectiviteit analyseert en beoordeelt en deze analyses en beoordelingen documenteert.

Richtsnoer 21 - Herverzekering en andere risicolimiteringstechnieken – riskmanagementbeleidslijn

1.48. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming in haar riskmanagementbeleidslijn ten aanzien van risicolimiteringstechnieken ten minste het volgende opneemt:

- a) het vaststellen van het niveau van risico-overdracht dat gezien de vastgestelde risicolimieten van de onderneming passend is en het soort herverzekeringsovereenkomsten dat gezien het risicoprofiel van de onderneming het meest geschikt is;
- b) de beginselen voor de selectie van bij dergelijke risicolimiteringstechnieken betrokken partijen en procedures voor het beoordelen en monitoren van de kredietwaardigheid en diversificatie van die partijen;
- c) de procedures voor het beoordelen van een effectieve risico-overdracht en de wijze waarop rekening wordt gehouden met het basisrisico; en
- d) liquiditeitsbeheer om elke timing mismatch tussen betalingen van schaden en schadevergoedingen uit hoofde van herverzekering te verhelpen.

Richtsnoer 22 – Beleidslijn met betrekking tot afgestemd beheer van activa en passiva

1.49. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming in haar riskmanagementbeleidslijn ten aanzien van afgestemd beheer van activa en passiva (*ALM, asset-liability management*) ten minste het volgende opneemt:

- a) een beschrijving van de procedure voor het vaststellen en beoordelen van verschillende vormen van mismatch tussen activa en passiva, in ieder geval met betrekking tot voorwaarden en valuta's;
- b) een beschrijving van de risicolimiteringstechnieken die worden gebruikt en het verwachte effect van relevante risicolimiteringstechnieken op het afgestemd beheer van activa en passiva;
- c) een beschrijving van bewust toegestane mismatches; en
- d) een beschrijving van de methodologie die aan de stress- en scenariotests ten grondslag ligt en de frequentie waarmee deze tests moeten worden uitgevoerd.

Richtsnoer 23 – Beleidslijn met betrekking tot het beheer van het beleggingsrisico

1.50. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming in haar riskmanagementbeleidslijn ten aanzien van beleggingen ten minste het volgende opneemt:

- a) het niveau van veiligheid, kwaliteit, liquiditeit, rendement en beschikbaarheid dat de onderneming voor de activaportefeuille als geheel nastreeft en hoe de onderneming voornemens is dit te bereiken;
- b) haar kwantitatieve limieten ten aanzien van activa en exposures, met inbegrip van exposures die niet op de balans zijn opgenomen, die moeten worden vastgesteld om de onderneming te helpen zeker te stellen dat zij het voor de portefeuille gewenste niveau van veiligheid, kwaliteit, liquiditeit, rendement en beschikbaarheid van de portefeuille bereikt;
- c) in aanmerking nemen van de omgevingsfactoren op de financiële markt;
- d) de voorwaarden waaronder de onderneming activa als zekerheid kan stellen en activa kan uitlenen;
- e) de relatie tussen marktrisico en andere risico's in ongunstige scenario's;
- f) de procedure voor het adequaat waarderen en verifiëren van beleggingsactiva;
- g) de procedures voor het bewaken van de resultaten van de beleggingen en, voor zover nodig, het herzien van het beleid; en
- h) hoe ervoor wordt gezorgd dat de activa in het belang van verzekeringnemers en begunstigen worden geselecteerd.

Richtsnoer 24 – Beleidslijn met betrekking tot het beheer van het liquiditeitsrisico

1.51. Overeenkomstig artikel 44 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming in haar riskmanagementbeleidslijn ten aanzien van liquiditeitsrisico ten minste het volgende opneemt:

- a) de procedure voor het vaststellen van het niveau van mismatch tussen in- en uitgaande kasstromen met betrekking tot zowel activa als passiva, met inbegrip van de verwachte kasstromen uit hoofde van directe verzekerings- en herverzekeringsovereenkomsten, zoals vorderingen, voortijdige beëindigingen of afkopen;
- b) het in aanmerking nemen van de totale liquiditeitsbehoefte voor de korte en middellange termijn, met inbegrip van een passende liquiditeitsbuffer voor het opvangen van liquiditeitstekorten;
- c) het in aanmerking nemen van het niveau en de monitoring van liquide activa, met inbegrip van kwantificering van potentiële kosten en financiële verliezen die voortvloeien uit gedwongen verkoop;
- d) het vaststellen van alternatieve financieringsinstrumenten en de kosten daarvan; en
- e) het in aanmerking nemen van het effect op de liquiditeitspositie van verwachte nieuwe activiteiten.

Hoofdstuk IV: Het "prudent person"-beginsel en het governancestelsel

Richtsnoer 25 - Beheer van beleggingsrisico's

1.52. Overeenkomstig artikel 132 van

de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming zich niet volledig afhankelijk stelt van informatie van derde partijen, zoals financiële instellingen, vermogensbeheerders en rating agencies. De onderneming moet in het bijzonder een eigen reeks kernrisico-indicatoren ontwikkelen, die is aangepast aan haar riskmanagementbeleidslijn en haar ondernemingsstrategie.

1.53. Bij het nemen van beleggingsbeslissingen houdt de onderneming rekening met de aan beleggingen verbonden risico's en gaat zij er niet automatisch vanuit dat de risico's adequaat worden begrepen in de kapitaalvereisten.

Richtsnoer 26 – Beoordeling van niet-routinematige beleggingsactiviteiten

1.54. Overeenkomstig artikel 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming voorafgaand aan een belegging of beleggingsactiviteit met een niet-routinematig karakter ten minste het volgende beoordeelt:

- a) het vermogen van de onderneming tot het doen van de belegging of het uitvoeren van de beleggingsactiviteit en tot het voeren van het beheer hierover;
- b) de risico's die specifiek met de belegging of beleggingsactiviteit zijn verbonden en het effect van de belegging of beleggingsactiviteit op het risicoprofiel van de onderneming;
- c) de afstemming van de belegging of beleggingsactiviteit op de belangen van begunstigen en verzekeringnemers, met door de onderneming gestelde beperkingen ten aanzien van de verplichtingen die kunnen worden aangegaan en met efficiënt portefeuillebeheer; en
- d) het effect van de belegging of beleggingsactiviteit op de kwaliteit, de veiligheid, de liquiditeit, het rendement en de beschikbaarheid van de portefeuille als geheel.

1.55. Overeenkomstig artikel 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming beschikt over procedures die vereisen dat, in het geval dat een dergelijke belegging of beleggingsactiviteit een aanmerkelijk risico meebrengt of tot een verandering van het risicoprofiel leidt, het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming van dat risico of die verandering van het risicoprofiel in kennis stelt.

Richtsnoer 27 – Fractieverzekeringen en aan een index gekoppelde verzekeringen

- 1.56. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat beleggingen van de onderneming uit hoofde van haar fractieverzekeringen en aan een index gekoppelde verzekeringen worden geselecteerd in het belang van de verzekeringnemers en begunstigen, daarbij rekening houdend met alle bekendgemaakte beleidsdoelstellingen.
- 1.57. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming bij fractieverzekeringsactiviteiten de beperkingen, met name de liquiditeitsbeperkingen, die verband houden met fractieverzekeringen in aanmerking neemt en beheert.

Richtsnoer 28 – Activa die niet zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt

- 1.58. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming procedures ten uitvoer legt, beheert, bewaakt en controleert voor beleggingen die niet zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt dan wel voor complexe producten die moeilijk te waarderen zijn.
- 1.59. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming activa die zijn toegelaten tot de handel, maar waarin niet of op een onregelmatige basis wordt gehandeld, op eenzelfde manier behandelt als activa die niet zijn toegelaten tot de handel op een gereguleerde markt.

Richtsnoer 29 – Afgeleide instrumenten

- 1.60. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming, wanneer zij gebruikmaakt van afgeleide instrumenten, in overeenstemming met haar riskmanagementbeleidslijn ten aanzien van beleggingen, procedures ten uitvoer legt teneinde toezicht uit te oefenen op de resultaten van deze afgeleide instrumenten.
- 1.61. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming, in het geval zij afgeleide instrumenten gebruikt om een doeltreffend portefeuillebeheer te bevorderen, aantoont hoe zij de kwaliteit, de veiligheid, de liquiditeit of het rendement van de portefeuille verbetert zonder dat dit een significante negatieve invloed heeft op deze aspecten.

1.62. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming, indien afgeleide instrumenten worden gebruikt om risico's te verminderen dan wel indien deze als risicolimiteringstechniek worden gebruikt, de redenen voor het gebruik van afgeleide instrumenten documenteert en dat zij aantoonbaar is dat er daadwerkelijk sprake is van een effectieve risico-overdracht.

Richtsnoer 30 - Gesecuritiseerde instrumenten

1.63. Overeenkomstig de artikelen 44 en 132 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming, indien zij in gesecuritiseerde instrumenten belegt, een goed inzicht heeft in haar eigen belangen en in de belangen van de initiator of sponsor ten aanzien van die gesecuritiseerde instrumenten en dat die belangen adequaat op elkaar aansluiten.

Hoofdstuk V: Eisen aan het eigen vermogen en het governancestelsel

Richtsnoer 31 – Kapitaalbeheerbeleid

1.64. Overeenkomstig de artikelen 41 en 93 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming een beleid voor kapitaalbeheer ontwikkelt dat ten minste de navolgende elementen omvat:

- a) een beschrijving van de procedure om te waarborgen dat de eigenvermogensbestanddelen, zowel bij de emissie als daarna, aan de vereisten voldoen van het geldende kapitaal- en uitkeringsregime en om te zorgen dat deze op de juiste wijze ingedeeld worden indien dit op grond van dat regime is voorgeschreven;
- b) een beschrijving van de procedure om toezicht te houden op de emissie van eigenvermogensbestanddelen in overeenstemming met het kapitaalbeheerplan voor de middellange termijn;
- c) een beschrijving van de procedure om te waarborgen dat de voorwaarden voor alle vermogensbestanddelen duidelijk en ondubbelzinnig zijn in relatie tot de criteria van het geldende kapitaalregime; en
- d) een beschrijving van de procedures om:
 - i. te waarborgen dat bij het in aanmerking nemen van de kapitaalpositie rekening wordt gehouden met alle beleidsmaatregelen of -uitingen betreffende de dividenden op gewone aandelen; en
 - ii. situaties vast te stellen en te documenteren waarin de uitkering van eigenvermogensbestanddelen naar verwachting uitgesteld of geannuleerd zal worden.

Richtsnoer 32 – Kapitaalbeheerplan voor de middellange termijn

1.65. Overeenkomstig de artikelen 41 en 93 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming een kapitaalbeheerplan voor de middellange termijn ontwikkelt, waarop toezicht

wordt uitgeoefend door het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming en waarin ten minste de volgende aspecten in overweging worden genomen:

- a) alle geplande kapitaalemissies;
- b) de looptijd van de eigenvermogensbestanddelen van de onderneming, waarbij zowel rekening wordt gehouden met de contractuele looptijd alsmede met eventuele mogelijkheden voor een vervroegde terugbetaling of aflossing;
- c) de wijze waarop een emissie, aflossing of terugbetaling dan wel enige andere variatie in de waardering van een eigenvermogensbestanddeel van invloed is op de toepassing van limieten in het geldende kapitaalregime; en
- d) de toepassing van het uitkeringsbeleid.

1.66. Overeenkomstig de artikelen 41 en 93 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming in het kapitaalbeheerplan rekening houdt met de output van het riskmanagementsysteem en met de resultaten van de prospectieve beoordeling van de eigen risico's (op basis van de ORSA-principes).

Hoofdstuk VI: Interne controles

Richtsnoer 33 – Internecontroleomgeving

1.67. Overeenkomstig artikel 46 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming het belang van het uitvoeren van adequate interne controles bevordert door ervoor te zorgen dat alle medewerkers zich bewust zijn van hun rol binnen het internecontrolesysteem. De controleactiviteiten moeten afgestemd zijn op de risico's die voortvloeien uit de te controleren activiteiten en processen.

1.68. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit voor een consequente tenuitvoerlegging van de interne controlesystemen binnen de gehele groep zorgt.

Richtsnoer 34 – Monitoring en rapportage

1.69. Overeenkomstig artikel 46 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming ervoor zorgt dat de monitorings- en rapportagemechanismen van het internecontrolesysteem het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan voorzien van alle relevante informatie die noodzakelijk is voor het besluitvormingsproces.

Hoofdstuk VII: Interneauditfunctie

Richtsnoer 35 – Onafhankelijkheid

1.70. Overeenkomstig artikel 47 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming ervoor zorgt dat de interneauditfunctie, bij het uitvoeren van een audit en bij het evalueren van en het rapporteren over de auditresultaten, niet beïnvloed wordt door het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan die de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van die interneauditfunctie kunnen beperken.

Richtsnoer 36 – Interneauditbeleidslijn

1.71. Overeenkomstig de artikelen 41 en 47 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming over een beleidslijn voor interne audit beschikt die ten minste de volgende gebieden bestrijkt:

- a) de voorwaarden waaronder de interneauditfunctie om advies of ondersteuning verzocht kan worden dan wel verzocht kan worden om andere speciale taken te verrichten;
- b) indien toepasselijk, interne regels waarin de procedures worden beschreven die de persoon die verantwoordelijk is voor de interneauditfunctie moet volgen voordat hij de toezichthoudende autoriteit informatie verstrekt; en
- c) indien toepasselijk, de criteria voor het rouleren van de taken van het personeel.

1.72. Overeenkomstig de artikelen 41 en 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit waarborgt dat de auditbeleidslijn op het niveau van de groep beschrijft hoe de interneauditfunctie:

- a) de interneauditactiviteiten binnen de hele groep coördineert; en
- b) de naleving van de interneauditvereisten op groepsniveau waarborgt.

Richtsnoer 37 – Taken van de interneauditfunctie

1.73. Overeenkomstig artikel 47 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming vereist dat de interneauditfunctie ten minste:

- a) een auditplan opstelt, ten uitvoer legt en bijhoudt, waarin de auditwerkzaamheden voor de komende jaren zijn vastgelegd, waarbij alle activiteiten en het volledige governancestelsel van de onderneming in aanmerking worden genomen;
- b) een risicogebaseerde benadering hanteert bij het bepalen van haar prioriteiten;

- c) over het auditplan rapporteert aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van de onderneming;
- d) een interneauditrapport uitbrengt aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan op basis van de resultaten van de werkzaamheden die in overeenstemming met punt a) zijn uitgevoerd, met daarin de bevindingen en aanbevelingen, met inbegrip van de voorziene tijdperiode voor het oplossen van tekortkomingen en van de personen die verantwoordelijk zijn voor het oplossen van tekortkomingen, alsmede informatie over de realisatie van auditaanbevelingen;
- e) het interneauditrapport jaarlijks uitbrengt aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan; en
- f) verifieert in hoeverre de besluiten die door het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan worden genomen op basis van de aanbevelingen genoemd onder punt d), worden nageleefd.

1.74. Overeenkomstig artikel 47 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien de onderneming ervoor zorgt dat de interneauditfunctie, indien noodzakelijk, audits uit kan voeren die niet in het auditplan zijn opgenomen.

Hoofdstuk VIII: Actuariële functie

Richtsnoer 38 – Taken van de actuariële functie

1.75. Overeenkomstig artikel 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming passende maatregelen neemt om potentiële belangenconflicten aan te pakken indien de onderneming besluit om aanvullende taken of activiteiten toe te voegen aan de taken en activiteiten van de actuariële functie.

1.76. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit verlangt dat de actuariële functie advies geeft over het herverzekeringsbeleid en het herverzekeringsprogramma voor de groep als geheel.

Richtsnoer 39 - Coördinatie van de berekening van de technische voorzieningen

1.77. Overeenkomstig artikel 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming vereist dat de actuariële functie alle strijdigheden met de vereisten als neergelegd in de artikelen 76 tot en met 85 van de Solvabiliteit II-richtlijn betreffende de berekening van de technische voorzieningen identificeert en dat de actuariële functie, waar nodig, corrigerende maatregelen voorstelt.

- 1.78. Overeenkomstig artikel 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming vereist dat de actuariële functie een verklaring geeft voor alle materiële effecten van veranderingen in gegevens, methodes of veronderstellingen tussen waarderingstijdstippen op het bedrag van de technische voorzieningen, indien die al op basis van Solvabiliteit II-grondslagen worden berekend..

Richtsnoer 40 – Gegevenskwaliteit

- 1.79. Overeenkomstig artikel 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming vereist dat de actuariële functie de consistentie beoordeelt tussen enerzijds de interne en externe gegevens die bij de berekening van de technische voorzieningen worden gebruikt en anderzijds de normen voor de gegevenskwaliteit als neergelegd in de Solvabiliteit II-richtlijn. Indien van toepassing doet de actuariële functie aanbevelingen over interne procedures om de gegevenskwaliteit te verbeteren, teneinde te waarborgen dat de onderneming in een positie verkeert aan de desbetreffende Solvabiliteit II-vereiste te voldoen zodra de Solvabiliteit II-richtlijn van toepassing is.

Richtsnoer 41 – Beleidslijn voor het aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen en herverzekeringsregelingen

- 1.80. Overeenkomstig artikel 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming vereist dat de actuariële functie, wanneer deze zijn advies over de beleidslijn voor het aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen en herverzekeringsregelingen uitbrengt daarbij de onderlinge verbanden in aanmerking neemt tussen deze en de technische voorzieningen.

Richtsnoer 42 – De actuariële functie van een onderneming die zich in het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model bevindt

- 1.81. Overeenkomstig artikel 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat, gedurende het proces van pre-applicatie voor het gebruik van een intern model, de onderneming vereist dat de actuariële functie een bijdrage levert aan het specificeren welke risico's, die onder zijn expertise gebied vallen, onderdeel zijn van het interne model. De actuariële functie moet ook bijdragen aan de wijze waarop de onderlinge afhankelijkheid tussen risico's en onderlinge afhankelijkheden tussen deze risico's en andere risico's worden afgeleid. Deze bijdrage is op een technische analyse gebaseerd en moet de ervaring en expertise van de actuariële functie weerspiegelen.

Richtsnoer 43 – Actuariële rapportage aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan

- 1.82. Overeenkomstig artikel 48 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming vereist dat de actuariële functie ten minste eenmaal per jaar schriftelijk rapporteert aan het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan. In het rapport worden alle materiële taken beschreven die door de actuariële functie zijn uitgevoerd, de bijbehorende resultaten, waarbij eventuele tekortkomingen duidelijk in kaart worden gebracht en aanbevelingen worden gedaan over de wijze waarop die tekortkomingen gecorrigeerd kunnen worden.

Hoofdstuk IX: Uitbesteding

Richtsnoer 44 – Kritieke of belangrijke operationele functies of activiteiten

- 1.83. Overeenkomstig artikel 49 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming vaststelt en documenteert of een uitbestede functie of activiteit een kritieke of belangrijke functie of activiteit is. Dit dient te geschieden aan de hand van de vraag of de betreffende functie of activiteit van essentieel belang is voor de bedrijfsvoering van de onderneming in de zin dat de onderneming zonder deze functie of activiteit niet in staat zou zijn om haar diensten aan de verzekeringnemers te verlenen.

Richtsnoer 45 – Aangaan van verzekeringstechnische verplichtingen

- 1.84. Overeenkomstig artikel 49 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming ervoor zorg draagt dat de activiteiten van een tussenpersoon die geen werknemer van de onderneming is en die gemachtigd is om namens en voor rekening van onderneming verzekeringen af te sluiten en schaden uit te keren, voldoen aan de uitbestedingsvereisten.

Richtsnoer 46 – Uitbesteding binnen een groep

- 1.85. Overeenkomstig artikel 49 van Solvabiliteit II moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat, indien sleutelfuncties binnen de groep worden uitbesteed, de verantwoordelijke entiteit documenteert welke functies verband houden met welke rechtspersoon. Daarnaast waarborgt die entiteit dat door dergelijke regelingen geen afbreuk wordt gedaan aan de uitvoering van die sleutelfuncties op het niveau van de onderneming.

Richtsnoer 47 – Schriftelijke beleidslijn inzake uitbesteding

- 1.86. Overeenkomstig artikel 49 en artikel 41 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de onderneming die activiteiten of functies uitbesteedt of die voornemens is om dat te gaan doen, in

haar beleidslijn inzake uitbesteding de aanpak en processen bestrijkt die van toepassing zijn op de uitbesteding en wel gedurende de volledige looptijd van de betreffende overeenkomst. In dat beleid wordt met name aandacht besteed aan de volgende aspecten:

- a) de criteria ter bepaling of een functie of activiteit een kritieke of belangrijke functie of activiteit is;
- b) de wijze waarop een dienstverlener van een adequaat kwaliteitsniveau wordt geselecteerd en hoe en met welke frequentie de wijze van uitvoering en resultaten van de dienstverlener worden beoordeeld;
- c) de nadere bijzonderheden die in de schriftelijke overeenkomst van opdrachtverlening met de dienstverlener moeten worden opgenomen; en
- d) noodplannen met het oog op de continuïteit van de bedrijfsvoering, met inbegrip van exit-strategieën voor uitbestede kritieke of belangrijke functies of activiteiten.

Afdeling III: Specifieke governancevereisten op groepsniveau

Richtsnoer 48 – Verantwoordelijke entiteit

- 1.87. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de moederverzekerings- of –herverzekeringsonderneming of de verzekeringsholding de verantwoordelijke entiteit vaststelt en dat de moederverzekerings- of –herverzekeringsonderneming of de verzekeringsholding dit aan de groepstoezichthouder rapporteert.

Richtsnoer 49 – Verantwoordelijkheden voor het vaststellen van interne governancevereisten

- 1.88. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit adequate interne governancevereisten voor de gehele groep vaststelt, die afgestemd zijn op de structuur, de activiteiten en de risico's van de groep en de daarmee verbonden entiteiten. De betreffende entiteit houdt daarbij rekening met een passende structuur en organisatie voor het riskmanagement op groepsniveau en met een duidelijke toewijzing van verantwoordelijkheden tussen alle entiteiten van de groep.
- 1.89. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit bij het inrichten van haar eigen governancestelsel geen afbreuk doet aan de verantwoordelijkheden van het bestuurlijk, beleidsbepalend of toezichthoudend orgaan van elke entiteit binnen de groep.

Richtsnoer 50 – Governancesysteem op groepsniveau

1.90. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit:

- a) over passende en effectieve instrumenten, procedures en verantwoordelijkheids- en verantwoordingslijnen beschikt om toezicht te houden op het functioneren van het riskmanagementsysteem en het systeem voor interne controle op individueel niveau en deze aan te sturen;
- b) binnen de groep over rapportagelijnen en effectieve systemen beschikt om adequate informatiestromen binnen de groep van boven naar beneden ('top-down') en vice versa te waarborgen;
- c) alle entiteiten binnen de groep informeert over de instrumenten die gebruikt worden om alle risico's waaraan de groep wordt blootgesteld te onderkennen, te meten, te beheren, te bewaken en te rapporteren, en die entiteiten voorziet van de noodzakelijke documentatie hieromtrent; en
- d) rekening houdt met de belangen van alle entiteiten die deel uitmaken van de groep en met de wijze waarop deze belangen een bijdrage leveren aan de gemeenschappelijke doelstelling op lange termijn van de groep als geheel.

Richtsnoer 51 – Risico's met een significant effect op groepsniveau

1.91. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit in haar riskmanagementsysteem de risico's op zowel individueel als groepsniveau in aanmerking neemt, evenals de onderlinge afhankelijkheden, in het bijzonder:

- a) het reputatierisico en de risico's die voortvloeien uit intragroeptransacties en risicoconcentraties, met inbegrip van het besmettingsrisico, op groepsniveau;
- b) de onderlinge afhankelijkheden tussen risico's die voortvloeien uit het verrichten van activiteiten via verschillende entiteiten en in uiteenlopende jurisdicties;
- c) de risico's die voortvloeien uit entiteiten in derde landen;
- d) de risico's die voortvloeien uit niet-gereguleerde entiteiten; en
- e) de risico's die voortvloeien uit andere gereguleerde entiteiten.

Richtsnoer 52 – Riskmanagement op groepsniveau

1.92. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit via haar riskmanagement op het niveau van de groep door middel van adequate processen en procedures ondersteuning biedt om de risico's waaraan de groep,

dan wel elke afzonderlijke entiteit, blootgesteld wordt of blootgesteld kan worden, te onderkennen, te meten, te beheren, te bewaken en te rapporteren.

- 1.93. Overeenkomstig artikel 246 van de Solvabiliteit II-richtlijn moeten de bevoegde nationale autoriteiten erop toezien dat de verantwoordelijke entiteit waarborgt dat de structuur en de organisatie van het riskmanagement van de groep als geheel geen afbreuk doen aan de wettelijke bevoegdheid van de onderneming om aan haar wettelijke, reglementaire en contractuele verplichtingen te voldoen.

Compliance- en rapportageregels

- 1.94. Dit document bevat richtsnoeren die overeenkomstig artikel 16 van de Eiopa-verordening zijn opgesteld. In overeenstemming met artikel 16, lid 3, van de Eiopa-verordening spannen de bevoegde autoriteiten zich tot het uiterste in om aan de richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen.
- 1.95. Bevoegde autoriteiten die aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn om ze op te volgen, integreren deze richtsnoeren op passende wijze in hun regulerings- of toezichtkader.
- 1.96. Binnen twee maanden na de bekendmaking bevestigen de bevoegde autoriteiten aan Eiopa of zij aan deze richtsnoeren voldoen of voornemens zijn om deze richtsnoeren op te volgen, een en ander onder opgave van de redenen wanneer zij niet aan deze richtsnoeren voldoen of wanneer zij niet voornemens zijn om deze richtsnoeren op te volgen.
- 1.97. Indien de bevoegde autoriteiten niet binnen de gestelde termijn reageren, worden zij geacht in gebreke te zijn wat het voldoen aan de rapportagevereisten betreft.

Slotbepaling inzake herziening

- 1.98. Eiopa behoudt zich het recht voor om deze richtsnoeren te herzien.